

Mentanarstevnan og fólkafundur á Skarðinum í Fuglafirði

Frits Johannesen í Fuglafirði hugleiðir um fólkafundin á Skarðinum millum Fuglafjörð og Hellur seinasta sunnudag og um konsertina við Elsa Waage í Mentanarhúsinum í Fuglafirði

Frits Johannesen

Dagslótan á Skarðinum 4. august í ár var sum spegils-blankt vatnskin á Pollinum. Nei, ymist er hvussu loturnar fara. Skiftið millum ljós og myrkur kenna vit. Munurin er tann, at ljósið er drúgvári á sumrið enn á hávetri, ella at myrkrið er drúgvári á hávetrið enn á hásumrið. Men úr øllum hesum meldri eru orðini úr Gamla Testamenti: Sum dagur tín er, skal styrki tín verða.

Ljós og myrkur berjastuttanfyri og innast í hugfari tínum. Her eru lunnbøtur og lunnar, sum tíðum slítast av inn- og útsúði av kveist-randi sálardráttum í sjóðandi alduspæli niðri við sálarinnar sevarkleit. Dism og dust í fjallakrúnunum ovast uppi nartla av vindbarduum sálarsteinum, ið leggja hjartarótini næst.

Hóast mjørkakógvin lá niður ímóti bøgørðunum, tóku fólk seg niðanfrá - niðan á Skarð sunnudagin 4. august. Tey, sum fóru til

Av Skarðinum í henda sangskála rak ikki upp í ættina, men vindurin av Skarðinum var við og blásti í sinninum í orðum Randisar, har streymur og vindur skikkaðu sær væl í røddini hjá Else Waage

gongu, vóru løtt í sinni, tí ljósar summarlotur høvdu teir seinastu dagarnar verið millum Skarðið og Lørvíksfjallið. Sum dagur tín er...

Randi hjá Sigurdi - Randi Vang, helt frálika røðu uppi á Skarðinum henda dag, og Elsa Waage sang sum ein Erla kongsdóttir við driftini vel niðast við sjóvarmálan - í Mentanarhúsinum í Fuglafirði.

Randi stóð á Skarðinum, ljóshærd og snøgg - lyfti orðið upp um fjallagreinar og setti spjaldur á fragdarlötuna í poetiskum vendingum, sum gagnaðist okkum stak væl.

Randi, uppvaksin í Fuglafirði, spurdi. »Hvat - hvør kom av Skarðinum?«... Fólk og seyður. Ja, og vindurin ... »ja, vindurin kom av Skarðinum,« segði Randi...

No one can tell me, Nobody knows, Where the wind comes from, Where the wind goes. (A. A. Milne: Spring

Morning)

Vindurin... ja, vindurin, sum blæsir av Skarðinum hvaðani kemur hann, og hvaðani fer hann? Mamma (ættað úr Oyndarfirði) plagdi siga: »Ein so kaldur gjalur stendur oman av Skarðinum í morgun.« Fittligt orð - gjalur, og hon plagdi eisini siga: »Kyldin var so kold í morgun, hann andar úr Skarðinum. Sovorðin skadduvindur í morgun. Skaddan hongur niður yvir Skarðið.« So poetisk, so reint. Hetta er tað. Hetta hulisliga Skarðið kan vera læandi, smilandi, ónt í dundrandi kavaroksstormi, sum huldi stórvorðan á Skarðinum í guvuroki, myrkri og fjalladuni. Skarðið var portrið til ein ókunnugan heim hjá teimum flestu børnunum í Fuglafirði. Sjálvandi var Randi ein av teimum og eisini vit onnur, sum sótu og lýddu á.

Randisa vindur feyk eisini í mannasinninum. So misjávnt og ójávnt. Sum dagur tín..... røddin kom úr

mjørkanum .. og skadduvindurin fekk rakdropan at hanga úr nasaklivanum sum ein skyggiandi perla... But Where the wind comes from Nobody knows, men Randi var har. .. og vit vistu hvaðani orðini komu frá. Orðini vóru hennara og okkara.. og tey komu úr mjørkanum - úr sinnunum hjá hesi ljóshærd, vindbardu gentuni, sum kendi vindin av Skarðinum

If you were a bird, and lived on high, You'd lean on the wind when the wind came by, You'd say to the wind when it took you away: »That's where I wanted to go to-day!«... (sama yrking)

in í hvítu skjúrtuni og so yndisrøddin hjá Elsu hildu á fram at kransa kring fjørðin. Eri so minnisveikur, meg minnist ikki hvussu vorðnum kjóla hon var í, hugsi hann var myrkur... men tað var røddin, ið hugtók.

Where am I going? The high rocks call: »It's awfull fun to be born at all.« Where am I going? The ring-doves coo: »We do have beautiful things to do.« (úr somu yrking.)

Av Skarðinum í henda sangskála rak ikki upp í ættina, men vindurin av Skarðinum var við og blásti í sinninum í orðum Randisar, har streymur og vindur skikkaðu sær væl í røddini hjá Else Waage.

Elsa stóð í lýggjum loti á gólvinum við síni dramatisku rødd og legði skadduskinið av Skarðinum í hjørtuni, ein úrmælsrødd í reyðum og bláum legði sólripur á vágna í litla hjarta-

kamar títt. Vindurin í røddini kallaði á teg og beyð tær at fylgja við í einum sólar-glotta, sum feyk eftir Botnsbrúgv, Rossaryggi og endaði uppi á Sløttum. Javnvágin millum ljós og skugga var eins og svarta blekkið á tí hvíta pappirinum. Eyguni, kroppurin, hendurnar, hárið og kjólin flyrraðu í sanglotinum, tey smáu kýggj, tær pinkulítlu ljósseilurnar, ið fóru upp um Slatnabrúgv saman við skugganum, góvu liv til dagin í sanginum hjá Elsu... dagurin, sum byrtist á Skarðinum var settur nú í aldudragið á Sandinum í røddina hjá Elsu..... sum dagur tín er...

Where am I going? The clouds sail by, Little ones, baby ones, over the sky. Where am I going? The shadows pass, Little ones, baby ones, over the grass. (úr somu yrking)

Elsa, sum hevur røtur á Selatræ, aldi tónan fram úr

Frits Johannesen á Skarði millum Fuglafjörð og Hellur seinasta sunnudag

eini valling, sum var íslendsk, men skerði í røddini nam við ljómin í føroyskum. Eitt dism av ljóði, ið sameindi íslendskt og føroyskt í italienskum, enskum, týskum, svens-kum, fronskum, íslendskum og føroyskum. Hetta var eitt kynstur, ið bara longdi um dagin. Ein dugna kvinna bar sangin fram í

alføgrum tónum. Yndisliga førkaðu lögini seg um tað grøna grasið, undir mjørka-rondina undir Skarðinum í tínum hjarta, so orð og lit-fagurt sanglag andaðu... when the shadow pass.

Dagurin simraði í undir-spælinum hjá knáva klaver-leikarinum Giulio Zappa. Elsa og Giulio talaðu sína millum sum hjún upp undir

kvöldsetu við eitt búgvíð nátturðaborð, har borðbarir bitar angaðu av sangi í tón-list og lótu henda dag í skróð, sum hoyrir til eina mentanar stevnu. Jú, sum dagur tín er, skal styrki tín verða. Hon var í taluni hjá Randi, í klaverspælinum hjá Giulio Zappa og í røddini hjá Else Waage.

Randi Siðurðsdóttir Vang stóð á Skarðinum, ljóshærd og snøgg - lyfti orðið upp um fjallagreinar og setti spjaldur á fragdarlötuna í poetiskum vendingum, sum gagnaðist okkum stak væl

Grannskoðanarleiðari við hugsjónum

Verandi leiðari av innanhýsis grannskoðanini tekur við aðrari spennandi avbjóðing í Føroya Sparikassa. Vit søkja tí eftir eftir nýggjum grannskoðanarleiðara at byrja skjótast gjørligt.

Høvuðsuppgávan hjá innanhýsis grannskoðanini er at grannskoða ársrokskapin hjá Føroya Sparikassa, dótturfeløgum og Sparikassagrunninum. Grannskoðanin verður framd samsvarandi góðum grannskoðanarsíði og við atliti til galdandi lóggávu, reglur og viðtøkur. Grannskoðanin verður framd í samstarvi við uttanhýsis-grannskoðanina. Arbeiðið fevnir eisini um ráðgeving, eitt nú innan grannskoðan, roknskap og skatt.

Føroya Sparikassi vil skapa eitt arbeiðsumhvørv, har bæði starvsfólk og kundar trívast og mennast.

Talan er um sjálvstøðugt arbeiði, har samstarvsevni, nærlagni, effektivitetur og slagkraft eru tíðandi eginleikar. Dentur verður lagdur á, at innanhýsis grannskoðanin er virðisøkjandi í sínum arbeiði.

Umsøjarar skulu hava eina ástøðiliga útbúgving, ið kreyst fyri at gerast statsautoriseraður ella skrásettur grannskoðari. Eisini skulu umsøjarar hava luttikið í praktiskum grannskoðanararbeiði í minsta lagi í 3 ár seinastu 5 árin.

Grannskoðanarleiðarin verður settur av nevndini í Føroya Sparikassa P/F.

Lønin verður ásett eftir avtalu.

Fleiri upplýsingar um starvið fáast við at venda sær til:

Øssur S. Nolsøe, grannskoðanarleiðari
e-mail: ossur.nolsoe@sparikassin.fo
tlf.: 348560

Umsóknarfreistin er 15. august. Umsókn við C.V. og avriti av prógvum skal sendast til:

Føroya Sparikassi P/F
Att.: Hr. Petur Zachariassen, nevndarformaður
Postsmoga 34
110 Tórshavn